

தானியேல் புத்தகம் - நூற்று அறுபத்து இரண்டு

ரோமாவின் தீர்க்கதரிசனக் காலம்: தரிசனத்தை
வெளிப்படுத்துதல்

Jeff Pippenger
2024-03-27

ரோமா அந்தத் தரிசனத்தை நிறுவுகிறது; மேலும் ரோமா அதன்
"காலத்தில்" வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. இது சகோதரி ஓயிட் அவர்களின்
ஒரு அறிக்கை; அதில், வெளிப்படையாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட
வேண்டியது என்னவோ அதையே அவர் கூறுகிறார்:

"வெளிப்படுத்தின விசேஷம் ஒரு முத்திரையிடப்பட்ட புத்தகம்;
ஆனாலும் அது திறக்கப்பட்ட புத்தகமும் ஆகும். இந்தப் பூமியின்
வரலாற்றின் இறுதி நாட்களில் நடைபெறவிருக்கும் அதிசயமான
நிகழ்வுகளை அது பதிவு செய்கிறது. இந்தப் புத்தகத்தின் போதனைகள்
தெளிவானவைகள்; அவை மறைபொருளானவைகளும் புரிந்துகொள்ள
இயலாதவைகளும் அல்ல. இதில் தானியேலில் உள்ள அதே
தீர்க்கதரிசனத் தொடரே மீண்டும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. சில
தீர்க்கதரிசனங்களை தேவன் மறுபடியும் கூறியுள்ளார்; இதன்மூலம்
அவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை அவர்
காட்டுகிறார். மிகுந்த விளைவில்லாதவற்றை ஆண்டவர் மறுபடியும்
கூறுவதில்லை." Manuscript Releases, volume 9, 8.

"பெரும் முக்கியத்துவமற்ற விஷயங்களை ஆண்டவர் மீண்டும் மீண்டும்
கூறுவதில்லை"; ரோமுடன் தொடர்புடைய "காலங்கள்" மறுமறுமையாக
மீளக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. ரோமுடன் தொடர்புடைய அந்த "காலத்தை"
புரிந்துகொள்வது "மிகுந்த முக்கியத்துவமுடையது", ஏனெனில்
தரிசனத்தை நிலைநிறுத்தும் பொருளாக ரோமையே அது
வெளிப்படுத்துகிறது. பாப்பரசரின் ஆட்சியின் ஆயிரத்து இருநூற்று
அறுபது ஆண்டுகள் ஆகிய ஏழு காலங்கள், தானியேலும் வெளிப்படுத்தின
விசேஷமும் ஆகிய நூல்களில் நேரடியாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

அவன் பரமோன்னதருக்கு விரோதமாகப் பெருமையான
வார்த்தைகளைப் பேசுவான்; பரமோன்னதருடைய
பரிசுத்தவான்களைச் சோர்வடையச் செய்வான்; காலங்களையும்
நியாயப்பிரமாணங்களையும் மாற்ற நினைப்பான்; ஒரு காலமும்
காலங்களும் அரைக்காலமும் வரையிலும் அவர்கள் அவன் கையில்
ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவார்கள். தானியேல் 7:25.

ஆற்றி ன் நீரின் மேல் நின்று ரு ந்த சணல் உடை அணிந்தி ரு ந்த மனிதன்,
தன் வலது கையை ம் தன் இடது கையை ம் வானத்தி னிடத்தி ற்கு

உயர்த்தி , என்றென்றைக்கு ம் உயி ரோடி ரு க்கி றவரைமு ன்னிட்டு சத்தி யம்பண்ணினதை நான் கேட்டேன்: அது ஒரு காலமு ம், காலங்களு ம், அரைக் காலமு மாக இரு க்கு ம்; மேலு ம், பரிசு த்த ஜனங்களின் வல்லமையைச் சி தறடி க்கி ற செயலை அவன் நிறைவேற்றி யபோது , இவ்வெல்லாம் நிறைவேறு ம். தானியேல் 12:7.

ஆலயத்திற்குப் புறம்பாகிய பிராகாரத்தை விட்டுவிடு; அதனை அளவிடாதே; ஏனெனில் அது புறஜாதியாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது; அவர்கள் பரிசுத்த நகரத்தை நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள் காலடியில் மிதிப்பார்கள். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11:2.

மேலும் நான் என் இரண்டு சாட்சிகளுக்குப் அதிகாரம் அளிப்பேன்; அவர்கள் இரட்டுத்துணி அணிந்தவர்களாய் ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது நாட்கள் தீர்க்கதரிசனம் செய்வார்கள். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11:3.

அப்பொழுது அந்த ஸ்திரீ வனாந்தரத்திற்குப் பறந்துபோனாள்; அங்கே அவளுக்காக தேவனால் ஆயத்தப்படுத்தப்பட்ட ஓர் இடம் இருந்தது; அங்கே அவர்கள் அவளை ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது நாட்கள் போஷிக்கும்படியாக. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 12:6.

அந்தப் பெண்ணுக்குப் பெரிய கழுகின் இரண்டு இறக்கைகள் கொடுக்கப்பட்டன; அவள் பார்பின் முன்னிலையிலிருந்து வனாந்தரத்திற்கும், தன் இடத்திற்கும் பறந்து செல்லும்படியாக; அங்கே அவள் ஒரு காலமும், காலங்களும், அரைக் காலமும் போஷிக்கப்படுகிறாள். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 12:14.

அவனுக்குப் பெருமையானவற்றையும் தெய்வநிந்தனைகளையும் பேசும் ஒரு வாய் கொடுக்கப்பட்டது; மேலும் நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள் செயல்படுவதற்கான அதிகாரமும் அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 13:5.

இந்த ஏழு நேரடி குறிப்புகள், ரோமின் பல்வேறு தனித்துவமான தீர்க்கதரிசனப் பண்புகளை முன்வைக்கின்றன. ரோம் வெளிப்படுத்தப்படுவது அவ்வாறான பகுதிகளிலேயே ஆகும். இந்த காலக்கட்டங்கள் "மூன்றரை ஆண்டுகள் அல்லது 1260 நாட்கள்" என்றும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றன என்று சகோதரி வைட் மேலும் சேர்த்துரைக்கிறார். "மூன்றரை ஆண்டுகள்" அல்லது "ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது நாட்கள்" என்ற சொற்றொடர்களில் எதையும் நீங்கள் வேதாகமத்தில் காணமாட்டீர்கள். சகோதரி வைட், அந்த ஏழு குறிப்புகளின் கணக்கீட்டைப் பொருத்தமாகவே பயன்படுத்துகிறார்.

13ஆம் அதி காரத்தி ல் (1-10 வசனங்கள்), 'சி று த்தையைப்போன்ற' இன்னொரு மி ரு கம் வி வரிக்கப்படு கி றது ; அதற்கு வலு சர்ப்பம் 'தன் வல்லமையையு ம், தன் ஆசனத்தையு ம், மி கு ந்த அதி காரத்தையு ம்' கொடு த்தது . இந்தச் சி ன்னம், பெரு ம்பாலான பு ரொட்டஸ்டாந்தர்கள்

நம்பியுள்ளபடி, பண்டைய ரோமப் பேரரசு ஒரு காலத்தில் கொண்டிருந்த வல்லமையையும் ஆசனத்தையும் அதி காரத்தையும் தொடர்ந்து பெற்ற போப்பாட்சியைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அந்தச் சிறுத்தையைப்போன்ற மிருகத்தைப்பற்றி இவ்வாறு அறிவிக்கப்படுகிறது: 'பெரிய வார்த்தைகளையும் தூஷணங்களையும் பேசுகிறவாய் அதற்குக் கொடுக்கப்பட்டது .... அது தேவனுக்கு வி ரோதமாகத் தூஷணம் பேசவு அவருடைய நாமத்தையும், அவருடைய கூடாரத்தையும், வானத்தில் வாசமாயிருப்பவர்களையும் தூஷிக்கவும் தன்வாயைத் திறந்தது. பரிசுத்தவான்களோடேயுத்தம்பண்ணவும், அவர்களை ஜெயிக்கவும் அதற்குக் கொடுக்கப்பட்டது; மேலும் எல்லா கோத்திரங்களின் மேலும், மொழிகளின் மேலும், ஜாதிகளின் மேலும் அதற்கு அதி காரம் கொடுக்கப்பட்டது.' தானியேல் 7-இல் உள்ள சிறிய கொம்பின் வருணனையோடு கிட்டத்தட்ட ஒரேபோல இருக்கும் இந்தத் தீர்க்கதரிசனம், ஐயமின்றி போப்பாட்சியையே சுட்டிக்காட்டுகிறது.

“நாற்பத்தி இரண்டு மாதங்கள் செயல்பட அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.” மேலும், தீர்க்கதரிசி கூறுகிறார்: ‘அவனுடைய தலைகளில் ஒன்றை மரணமடையும் அளவுக்கு காயம்பட்டதுபோல் நான் கண்டேன்.’ மேலும் மறுபடியும்: ‘சிறைப்பிடிக்கிறவன் சிறைப்பிடிக்கப்படுவான்; பட்டயத்தினால் கொல்லுகிறவன் பட்டயத்தினால் கொல்லப்படவேண்டும்.’ அந்த நாற்பத்தி இரண்டு மாதங்கள் என்பவை, தானியேல் 7-இல் உள்ள ‘ஒரு காலமும், காலங்களும், காலத்தின் பாதியும்,’ அதாவது மூன்றரை ஆண்டுகள், அல்லது 1260 நாட்கள் என்பதற்குச் சமமானவை—தேவனுடைய ஜனங்களைப் பாப்பரசு அதிகாரம் ஒடுக்க வேண்டியிருந்த காலம் அதுவே. முந்தைய அதிகாரங்களில் கூறப்பட்டபடி, இந்தக் காலம் கி.பி. 538-ஆம் ஆண்டில் பாப்பரசாட்சியின் மேலாதிக்கத்துடன் தொடங்கி, 1798-இல் முடிவுற்றது. அந்நேரத்தில் பிரெஞ்சு இராணுவத்தினால் போப் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டான்; பாப்பரசு அதிகாரம் அதன் மரணகரமான காயத்தை அடைந்தது; அப்பொழுது, ‘சிறைப்பிடிக்கிறவன் சிறைப்பிடிக்கப்படுவான்’ என்ற தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறியது.” The Great Controversy, 439.

“ரோமை வெளிப்படுத்தும்” “காலம்” என மூன்றரை ஆண்டுகளையும் கருதுவதற்கான ஏவப்பட்ட அதிகாரத்தினால், ரோமைக்குறித்த வேறு வேதாகமச் சுட்டிகளும் வெளிப்படுகின்றன.

ஆனால் நான் உங்களுக்குச் சத்தியமாகச் சொல்லுகிறேன்: வானம் மூன்று ஆண்டுகளும் ஆறு மாதங்களும் அடைக்கப்பட்டிருந்ததால் தேசமெங்கும் பெரிய பஞ்சம் ஏற்பட்ட எலியாவின் நாட்களில், இஸ்ரவேலில் அநேக விதவைகள் இருந்தார்கள். லூக்கா 4:25.

எலியாவின் மூன்றரை ஆண்டுகள், தியாத்திரா சபையில் பாப்பரசர் ரோமின் அடையாளமாகிய யெசுபெலுடன் அந்தக் காலத்தை இணைக்கின்றன.

ஆயி னு ம் உனக்கெதி ராக எனக்கு சி ல காரியங்கள் உண்டு ; தன்னைத் தீ ர்க்கதரிசி னி என்று சொல்லி க்கொள்ளு ம் அந்த யேசுபெல் என்கி ற ஸ்தி ரீயை, என் னுழி யக்காரரை வேசி த்தனஞ்செய்யவு ம் வி க்கி ரகங்களு க்கு பலி யி டப்பட்டவைகளைப்பு சி க்கவு ம் போதி த்த வஞ்சி க்கு ம்படி யாக, நீ அனு மதி க்கி றாய். அவள் தன் வேசி த்தனத்தி லி ரு ந்து மனந்தி ரு ம்பு வதற்காக நான் அவளு க்கு க் அவகாசம் கொடு த்தேன்; ஆனாலு ம் அவள் மனந்தி ரு ம்பவி ல்லை. வெளிப்படு த்தி ன வி சேஷம் 2:20, 21.

யேசுபெலால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட நான்காவது சபைக்குக் கொடுக்கப்பட்ட "காலம்" ஒரு "இடவெளியும்" ஆகும்.

எலியா நம்மைப்போலவே இயல்புகளுக்குட்பட்ட மனிதனாயிருந்தான்; மழை பெய்யாதிருக்கும்படி அவன் தீவிரமாய் ஜெபம்பண்ணினான்; அப்பொழுது மூன்று ஆண்டும் ஆறு மாதமும் பூமியின்மேல் மழை பெய்யவில்லை. யாக்கோபு 5:17.

நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள் ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது நாட்களே என்பதைக் குறித்து விளக்கும்போது, சகோதரி வைட் அந்தக் காலத்தை கிறிஸ்து குறிப்பிட்ட "அந்த நாட்கள்" என்று அடையாளப்படுத்துகிறார்.

இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள காலப்பகுதிகள்—'நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள்' மற்றும் 'ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது நாட்கள்'—ஒன்றே ஆகும்; இவை இரண்டும், கிறிஸ்துவின் சபை ரோமினால் ஒடுக்குமுறையைச் சகித்துக்கொள்ள வேண்டிய காலத்தைக் குறிக்கின்றன. பாப்பரசர் ஆதிக்கத்தின் 1260 ஆண்டுகள் கி.பி. 538-இல் தொடங்கின; ஆகையால் அது 1798-இல் முடிவடைந்திருக்க வேண்டும். அந்தக் காலத்தில் ஒரு பிரெஞ்சு இராணுவம் ரோமுக்குள் நுழைந்து, பாப்பரசரைச் சிறைப்படுத்தியது; அவர் நாட்டைவிட்டு அகற்றப்பட்ட நிலையில் இறந்தார். பின்னர் விரைவில் ஒரு புதிய பாப்பரசர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபோதிலும், அதற்கு முன்பு தன் வசத்தில் கொண்டிருந்த அதிகாரத்தைப் பாப்பரசர் ஆட்சி அமைப்பு அதன்பிறகு ஒருபோதும் செலுத்த இயலவில்லை.

"சபையின் துன்புறுத்தல் 1260 ஆண்டுகளின் முழு காலப்பகுதியிலும் தொடர்ந்து நீடிக்கவில்லை. தமது ஜனங்களுக்கு இரக்கம்கொண்டு, அவர்களின் அக்கினிச் சோதனையின் காலத்தை தேவன் குறைத்தார். சபையின் மேல் வரவிருந்த 'மகா உபத்திரவத்தை' முன்னறிவித்தபோது, இரட்சகர் இவ்வாறு சொன்னார்: 'அந்நாட்கள் குறைக்கப்படாதிருந்தால், எந்த மாம்சமுள்ளவனும் இரட்சிக்கப்படமாட்டான்; ஆனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்காக அந்நாட்கள் குறைக்கப்படும்.' மத்தேயு 24:22. சீர்திருத்த இயக்கத்தின் செல்வாக்கினால், 1798-க்கு முன்னரே அந்தத் துன்புறுத்தல் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது." The Great Controversy, 266.

கி றி ஸ்து வ ம் சகோதரி வைட்டு ம் "அந்த நாட்கள்" என்ற சொல்லைப் "காலம்" என்று அடையாளப்படுத்துகின்றனர்; அந்த "காலம்" போப்பாட்சியுடைய ரோமையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. தானியேல், பதினொன்றாம் அதி காரத்தி ன்மு ப்பத்தொன்றாம் வசனத்தி ல், பூ மி யி ல் சி ங்காசனத்தி ல் போப்பாட்சி அமர்த்தப்பட்டதற்கு ப்பி ன்பு ஏற்பட்டது ன்பு று த்தலைப் பற்றி பேசும்போது, அந்தத்து ன்பு று த்தலி ன் காலம் "அநேக நாட்கள்" என்று குறிப்பிடுகிறார்.

அவனுடைய பக்கத்தில் படைகள் நிற்கும்; அவர்கள் பலமுள்ள பரிசுத்தஸ்தலத்தை அசுத்தப்படுத்தி, நித்திய பலியை நீக்கிவிட்டு, பாழாக்கும் அருவருப்பை நிலைநிறுத்துவார்கள். உடன்படிக்கைக்கு விரோதமாக துன்மார்க்கமாக நடக்கிறவர்களை அவன் மயக்கும் வார்த்தைகளினால் கெடுப்பான்; ஆனால் தங்கள் தேவனை அறிந்திருக்கும் ஜனங்கள் பலமாக இருந்து வீரச் செயல்களைச் செய்வார்கள். ஜனங்களுக்குள் விவேகமுள்ளவர்கள் அநேகருக்குப் போதிப்பார்கள்; ஆனாலும் அவர்கள் அநேக நாட்கள் பட்டயத்தினாலும், அக்கினியினாலும், சிறையிருப்பினாலும், கொள்ளையினாலும் விழுவார்கள். தானியேல் 11:31-33.

ரோமா அதனுடன் தொடர்புடைய தீர்க்கதரிசனக் காலத்தோடு இணைந்து வெளிப்படுத்தப்படுகிறது; அதனால்தான் பவுல், பாவத்தின் மனிதன் "தன் காலத்தில்" வெளிப்படுவான் என்று கூறுகிறார். நாம் அறியாவிட்டால் அழிவோம் எனும் அந்தத் தரிசனத்தை ரோமா நிலைநிறுத்துகிறது என்பதே, அந்தத் தீர்க்கதரிசனக் காலம் ஏன் அடிக்கடி, மேலும் பலவிதமான முறைகளில் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது; ஏனெனில் தேவன் "மிகுந்த முக்கியத்துவமற்றவற்றை மறுமுறை கூறுவதில்லை." முந்தைய வசனங்களிலும், அந்தக் காலப்பகுதியின் முடிவும் குறிக்கப்படுகிறது.

மக்களிலுள்ள ஞானமுள்ளவர்கள் அநேகருக்கு போதிப்பார்கள்; ஆயினும் அவர்கள் பட்டயத்தினாலும், அக்கினியினாலும், சிறைப்பிடிப்பினாலும், கொள்ளையினாலும், அநேக நாட்கள் விழுவார்கள். அவர்கள் விழும் காலத்தில், சிறிதளவு உதவியால் அவர்களுக்கு உதவி செய்யப்படும்; ஆனாலும் அநேகர் முகஸ்துதியினால் அவர்களோடு சேர்ந்து கொள்வார்கள். ஞானமுள்ளவர்களிலே சிலர் அவர்களைச் சோதிக்கவும், சுத்திகரிக்கவும், வெண்மையாக்கவும், முடிவுகாலம் வரையிலும் விழுவார்கள்; ஏனெனில் அது இன்னும் நியமிக்கப்பட்ட காலத்திற்கே உண்டு. தானியேல் 11:33-35.

"முடிவுக்காலம்" என்பது "இன்னும் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு காலத்திற்காக இருக்கிறது." "நியமிக்கப்பட்ட" என்பதற்கான எபிரேயச் சொல் "மோஏத்" ஆகும்; அதற்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலம் அல்லது ஒரு நியமனம் என்ற அர்த்தம் உண்டு. தானியேல் புத்தகத்தி ல் "நியமிக்கப்பட்ட காலத்தின்" தீர்க்கதரிசனச் சம்பந்தமு ம் முக்கியத்துவமு ம், அது எத்தனை முறை

குறிப்பிடப்படுகிறது என்பதினால் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. லவோதிக்கேய அவ்வென்டிஸ்டு களில் மிகச்சிலரே—அல்லது யாரும்தான் அல்லவே—1989 என்பது ஒரு “முடிவுக்காலம்” என்பதை உணர்கிறார்கள்; ஆகையால் 1989 ஒரு நியமிக்கப்பட்ட காலமாக இருந்தது. அது தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு நியமனமாக இருந்தது; அந்த வேளையில் அவர் ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்தி நான்கு ஆயிரம்பேருடைய இயக்கத்திற்காக அறிமுகத்தினை ரைநீக்கிப் வெளிப்படுத்தினார். இந்தக் காரணத்தினால், “நியமிக்கப்பட்ட காலம்” என்பது “முடிவுக்காலத்தின்” வருகையைக் குறிக்கிறது என்ற உண்மைக்கு தானியேல் புத்தகம் சாட்சிகளை வழங்குகிறது. தானியேல் எட்டாம் அதி காரத்தில், இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தின் முன்மைக்குப்படுகிறது.

உலாயின் கரைகளுக்கிடையே ஒரு மனிதனின் சத்தத்தைக் கேட்டேன்; அது கூவி, “கபிரியேலே, இவனுக்குத் தரிசனத்தைப் புரியும்படிச் செய்” என்றது. அப்பொழுது நான் நின்றிருந்த இடத்துக்கு அவன் அணுகிவந்தான்; அவன் வந்தபோது நான் பயந்து, முகங்குப்புற விழுந்தேன். ஆனால் அவன் என்னிடம், “மனுபுத்திரனே, புரிந்துகொள்; ஏனெனில் இந்தத் தரிசனம் முடிவுகாலத்தைச் சார்ந்தது” என்றான். அவன் என்னோடு பேசிக்கொண்டிருக்கையில், நான் தரையின்மேல் முகங்குப்புற ஆழ்ந்த நித்திரையில் இருந்தேன்; ஆனால் அவன் என்னைத் தொட்டு, என்னை நேராக நிறுத்தினான். பின்னும் அவன், “இதோ, இந்தக் கோபத்தின் கடைசி காலத்தில் நிகழப்போகிறதை உனக்குத் தெரிவிப்பேன்; ஏனெனில் நியமிக்கப்பட்ட காலத்தில் முடிவு வரும்” என்றான். தானியேல் 8:16-19.

பதினொன்றாம் அதிகாரத்தைப் போலவே, இவ்வசனங்களில் காணப்படும் “முடிவுகாலம்” என்னும் சொற்றொடரில் உள்ள “முடிவு” என்ற சொல், “நியமிக்கப்பட்டது” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள சொல்லிலிருந்து வேறுபட்ட எபிரேயச் சொல் ஆகும். முடிவுகாலம் என்பது, நியமிக்கப்பட்ட காலத்தில் ஆரம்பமாகும் ஒரு காலப்பகுதியைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. “நியமிக்கப்பட்ட காலம்” (moed) என்பது ஒரு நிர்ணயிக்கப்பட்ட நேர்முகம் ஆகும்; முடிவுகாலம் (எபிரேயச் சொல் “gets”) என்பது, அந்த நியமிக்கப்பட்ட காலத்தில் தொடங்கும் ஒரு காலப்பகுதி ஆகும். ரோமைக் வெளிப்படுத்துவது அந்த “காலம்” ஆகும்; அந்த “காலம்” அத்தனை முக்கியமானதாக இருப்பதால், அந்த காலப்பகுதியின் முடிவும், அந்தக் காலத்தின் முடிவிற்கு பின்வரும் காலப்பகுதியும், பல சாட்சிகளால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றன. தானியேலின் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் இருபத்துநான்காம் வசனத்தில், புறமத ரோம் ஒரு “காலம்” வரையிலும் உலகத்தை ஆட்சி செய்வதாக அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது.

ஒரு குறியீட்டு “காலம்” என்பது மூன்று நூற்று அறுபது ஆண்டு ஏனெனில் வேதாகம ஆண்டில் மூன்று நூற்று அறுபது நாட்கள் உள்ளன. புறமத ரோம் ஒரு “காலம்” ஆட்சி செய்தது; பாப்பரசரோம் “ஒரு காலமும், காலங்களும், அரைக்காலமும்” ஆட்சி செய்தது. நவீன ரோம் ஒரு குறியீட்டு

"மணி," அல்லது ஒரு குறியீட்டு "நாற்பத்தி ரண்டு மாதங்கள்" ஆட்சி செய்கிறது. 1844க்கு பிறகு எந்தத்தீர்க்கதரிசன காலமுமில்லை; ஆகையால் அந்த "மணி"யும் "நாற்பத்தி ரண்டு மாதங்கள்" என்பதும் விரைவிலவரவிருக்கு ம்ளாயிற்று க்கி ழமைச்சட்டத்திலிருந்து கிருபைக்காலம்முடிவுறு ம்வரையி லான காலப்பகுதியாகும். ஆண்புறமத ரோம்கி .மு .31-ஆம் ஆண்டு ஆக்டியம்போரிலிருந்து ,கி .பி .3 ஆண்டில்கான்ஸ்டன்டைன் பேரரசி ன்தலைநகரை கான்ஸ்டான்டினோப்பி ளுக்குக் மாற்றியவரையிலு ம் உச்ச அதி காரத்துடன் ஆட்சி செய்தது .கீழ்க்காணு ம்வசனங்கள் புறமத ரோமைப்பற்றி ப்பேசுகின்றன என்பதை நாம் அறிவோம்; ஏனெனில் கிறிஸ்து சிலுவையில்குறையப்பட்டபோது "ஒடிக்கப்பட்டு விட்டு" "உடன்படிக்கையின் அதிபதி" யாகச்சித்தரிக்கப்படுகிறார். அப்போது ஆட்சி செய்த வல்லமை புறமத ரோமாயிருந்தது ; ஆகவே இப்போது நாம் கவனிக்கப்போகு ம்வசனங்கள் புறமத ரோமையேயே அடையாளப்படுத்துகின்றன.

அவனுடைய இடத்தில் ஒரு இழிந்த மனிதன் எழும்புவான்; அவனுக்கு ராஜ்யத்தின் கௌரவத்தை அவர்கள் கொடுக்கமாட்டார்கள். ஆயினும் அவன் அமைதியாக வந்து, புகழ்ச்சிகளினால் ராஜ்யத்தைப் பெற்றுக்கொள்வான். பெருவெள்ளத்தின் படைகள் போல அவர்கள் அவன் முன்னிலையில் அடித்துச் செல்லப்பட்டு முறியடிக்கப்படுவார்கள்; உடன்படிக்கையின் அதிபதியும் அப்படியே. அவனோடு உடன்படிக்கை செய்தபின்பு அவன் வஞ்சகமாக நடந்து கொள்வான்; ஏனெனில் அவன் வந்து, சிறிய ஜனக்கூட்டத்தினால் வலிமைபெறுவான். அவன் மாகாணத்தின் மிகச் செழிப்பான இடங்களில்கூட அமைதியாக நுழைவான்; அவன் பிதாக்களும் செய்யாததையும், அவர்களின் பிதாக்களும் செய்யாததையும் அவன் செய்வான்; கொள்ளைமுதலையும் சூறையாடப்பட்ட பொருள்களையும் செல்வங்களையும் அவர்களிடையே சிதறடிப்பான்; அரண்களுக்கெதிராகத் தனது திட்டங்களை வகுப்பான்; அது ஒரு காலமட்டும். தானியேல் 11:21-24.

இந்த வசனங்களின் கடைசி சொற்றொடரில் வரும் "against" என்ற சொல் உண்மையில் "from" என்று பொருள்படும்; ஆகையால், அந்த வசனம், புறஜாதி ரோம்தன் கோட்டையான ஆதாரத் தளத்திலிருந்து (ரோம நகரத்திலிருந்து) மூன்றுநூற்று அறுபது ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்யும் (அவனுடைய தந்திரங்களை முன்னறிவிக்கும்) என்று கூறுகிறது.

"வசனம் 24. அவன் மாகாணத்தின் மிகச் செழிப்பான இடங்களுக்குள்ளும் சமாதானமாக நுழைவான்; அவன் தன் பிதாக்களும் செய்யாததையும், தன் பிதாக்களின் பிதாக்களும் செய்யாததையும் செய்வான்; அவன் அவர்களிடையே கொள்ளையையும், சூறையாடிய பொருளையும், செல்வங்களையும் சிதறடிப்பான்; மேலும் அவன் அரண்களுக்கெதிராகத் தன்

யோசனைகளை ஒரு காலம் வரையி லு ம்தி ட்டமி டு வான்.”

ரோமாவின் நாட்களுக்கு முன்பாக, ஜாதிகள் மதிப்புமிக்க மாகாணங்களிலும் செழிப்பான பிரதேசங்களிலும் பொதுவாகப் பிரவேசித்த வழக்கம் போரும் வெற்றிகரமான கைப்பற்றலும் மூலமாக இருந்தது. இப்போது, தந்தையரும் அவர்களுடைய தந்தையரும் செய்திராத ஒன்றை ரோம் செய்யவிருந்தது; அதாவது, இத்தகைய சேர்த்தல்களை அமைதியான வழிமுறைகளால் பெறுதல். இதற்கு முன் ஒருபோதும் கேள்விப்படப்படாத வழக்கம் இப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டது; அரசர்கள் தங்கள் ராஜ்யங்களை மரணச்சாசனமாக ரோமருக்குப் பின் விட்டு சென்றனர். இவ்விதமாக ரோம் விரிந்த மாகாணங்களின் உடைமையைப் பெற்றது.

“இவ்விதமாக ரோமாவின் ஆட்சிக்குள் வந்தவர்கள் அதனால் சிறிதல்லாத நன்மையை அடைந்தார்கள். அவர்கள் தயையும் தளர்ச்சியுமாக நடத்தப்பட்டார்கள். கொள்ளையும் இரையுமாகிய பங்குகள் அவர்களிடையே பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டதுபோல அது இருந்தது. அவர்கள் தங்கள் சத்துருக்களிடமிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டு, ரோமப் பேராட்சியின் அரணின் கீழ் சமாதானத்திலும் பாதுகாப்பிலும் இளைப்பாறினார்கள்.

“இந்த வசனத்தின் பிந்திய பகுதிக்காக, பிஷப் நியூட்டன், கோட்டைகளுக்கு விரோதமாக அல்ல, கோட்டைகளிலிருந்தே முன்கூட்டி யோசிக்கப்பட்ட திட்டங்களை முன்வைப்பதெனும் கருத்தை அளிக்கிறார். இதையே ரோமர் தங்கள் ஏழு மலைகளுள்ள நகரத்தின் வல்லமைமிக்க கோட்டையிலிருந்து செய்தார்கள். ‘ஒரு காலத்திற்காகவும்,’ சந்தேகமின்றி இது ஒரு தீர்க்கதரிசனக் காலம், அதாவது 360 ஆண்டுகள். இந்த ஆண்டுகளை எந்த ஆரம்பப் புள்ளியிலிருந்து கணக்கிட வேண்டும்? ஒருவேளை, அடுத்த வசனத்தில் கண்ணுக்குக் கொண்டுவரப்படும் நிகழ்ச்சியிலிருந்தே ஆகும்.”

“வசனம் 25. அவன் மிகப்பெரிய படையுடன் தெற்கின் இராஜாவுக்கு விரோதமாகத் தனது வல்லமையையும் தைரியத்தையும் எழுப்புவான்; தெற்கின் இராஜாவும் மிகவும் பெரியதுமான பலமிக்க படையுடன் போருக்கெழுப்பப்படுவான்; ஆனாலும் அவன் நிலைநிற்கமாட்டான்; ஏனெனில் அவனுக்கு விரோதமாக சதித்திட்டங்கள் தீட்டப்படுவன.”

“23 மற்றும் 24ஆம் வசனங்களினால், கி .மு . 161-இல் யூ தரு க்கு ம் ரோமரு க்கு ம் இடையி ல் ஏற்பட்ட உடன்படி க்கையி ன் இப்பக்கமாகவு ம், ரோம் உலகளாவி ய ஆதி க்கத்தைப் பெற்றி ரு ந்த காலத்தி ற்கு ம் நாம் கொண்டு வரப்படு கி றோம். இப்போது நமக்கு மு ன்பாக உள்ள வசனம், தெற்கி ன் ராஜாவாகி ய எனி ப்து க்கு எதி ரான ஒரு வலி மையான படையெடு ப்பையு ம், மகத்தானவு ம் வல்லமையானவு ம் இராணு வங்களு க்கி டையி ல் நடைபெற்ற ஒரு கு றி ப்பி டத்தக்க போர் நிகழ்வையு ம் கண்மு ன் கொண்டு வரு கி றது . இவ்வகையான நிகழ்வு கள் இந்தக் காலப்பகு தி யி ல் ரோமி ன் வரலாற்றி ல்

நடைபெற்றதா?—நடைபெற்றன. அந்தப் போர் எகிப்துக்கு ம்ரோமுக்கு ம் இடையிலான போராக இருந்தது; அந்தச் சமரம் ஆக்தியம் போராயிருந்தது. இந்த மோதலுக்குக் காரணமான சூழ்நிலைகளைக் குறித்து நாம்சுருக்கமாக ஒரு பார்வை எடுப்போம்.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 271–273.

பின்வரும் வசனங்களில், நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலமும் முடிவும் மீண்டும் தானியேலால் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

அவன் தன் வல்லமையையும் தன் தைரியத்தையும் பெரும் படையுடன் தெற்கின் ராஜாவுக்கு விரோதமாக எழுப்புவான்; தெற்கின் ராஜாவும் மிகப் பெரிய வல்லமையுள்ள படையுடன் போருக்குத் தூண்டப்படுவான்; ஆனாலும் அவன் நிலைநிற்கமாட்டான்; ஏனெனில் அவனுக்கு விரோதமாக சூழ்ச்சிகள் திட்டமிடப்படும். ஆம், அவன் உணவுப் பங்கில் உண்ணுகிறவர்களே அவனை அழிப்பார்கள்; அவன் படை வெள்ளம்போல் பரவும்; அநேகர் வெட்டுண்டு விழுவார்கள். இந்த இரு ராஜாக்களுடைய இருதயங்களும் தீமை செய்ய முனைந்திருக்கும்; அவர்கள் ஒரே மேஜையில் உட்கார்ந்து பொய்களைப் பேசுவார்கள்; ஆனாலும் அது வெற்றியடையாது; ஏனெனில் முடிவு இன்னும் நியமிக்கப்பட்ட காலத்திலேயே வரும். பின்னர் அவன் மிகுந்த செல்வங்களுடன் தன் தேசத்திற்குத் திரும்புவான்; அவன் இருதயம் பரிசுத்த உடன்படிக்கைக்கு விரோதமாக இருக்கும்; அவன் செயலாற்றி, தன் தேசத்திற்குத் திரும்புவான். நியமிக்கப்பட்ட காலத்தில் அவன் மறுபடியும் வந்து தெற்கின்மேல் வருவான்; ஆனாலும் அது முந்தினதுபோலவும் இருக்காது, பின்னின்றுபோலவும் இருக்காது. தானியேல் 11:25–29.

எட்டாம் அதிகாரத்தில், இருபத்தைந்து நூற்று இருபது ஆண்டுகளைக் குறிக்கும் “காசோன்” தரிசனம் நியமிக்கப்பட்ட காலத்தில் முடிவடையும் என்றும், அதன் பின்னர் “முடிவுக் காலம்” என்று குறிக்கப்படும் காலப்பகுதி ஆரம்பமாகும் என்றும் கபிரியேல் அடையாளம் காட்டினார். இந்தப் பகுதியில், நியமிக்கப்பட்ட காலம் என்பது புறமத ரோம் உலகின்மேல் உச்ச அதிகாரத்தோடு ஆட்சி செய்த முந்நூற்று அறுபது ஆண்டுகளின் முடிவாகும். இந்தப் பகுதியில் “முடிவுக் காலம்” இல்லை; ஏனெனில் வரலாற்றின் அந்தக் காலப்பகுதியின் முடிவில் முத்திரை நீக்கப்பட வேண்டுமென முன்பே முத்திரையிடப்பட்ட எதுவும் அங்கே இல்லை.

தானியேல் எட்டாம் அதி காரத்தி ல், இரு பத்து மூ ன்று நூ று ஆண்டு களே அதே சமயத்தி ல் மு டி வடைந்த இரண்டாயி ரத்து ஐந்நூ ற்று இரு பது ஆண்டு களாகி ய “கோபத்தி ன்” கடைசி மு டி வைப்பற் றி ய தரிசனம், “மு டி வு காலம்” வரையி ல் மு த்தி ரையி டப்பட்டி ரு ந்தது ; ஏனெனில் இ தரிசனங்க ளு க்கு ம் நியமி க்கப்பட்ட காலமாகி ய 1844-இல், மூ ன்றாம் தூ தனின் ஒளி மு த்தி ரை நீக்கப்பட்டது . தானியேல் பதி னொன்றாம் அதி காரம், மு ப்பது மு தல்மு ப்பத்தாறு வசனங்களில், 1798-இல் “மு தல் கோபத்தி ன்” மு டி வி ல், “மு டி வு காலம்” என்று சி த்தரிக்கப்படு ம் ஒரு

காலப்பகுதி இரு க்கவேண்டியது ; அக்காலத்தில்தான் தனி ஒளி முத்திரை நீக்கப்பட்டது . ஆகையால், அஞ்ஞான ரோமத்தின் காலத்தீர்க்கதரிசனத்துக்கு "முடிவு காலம்" இல்லை; மாறாக, முந்நூற்று அந்நூற்றாண்டுகள் எப்போது முடிவடைந்தன என்பதை அடையாளப்படுத்தும்கொண்ட நியமிக்கப்பட்ட காலம் மட்டுமே இருந்தது . ஆனால் 1798-இல் இருந்த நியமிக்கப்பட்ட காலமும், 1844-இல் இருந்த நியமிக்கப்பட்ட காலமும், "முடிவு காலம்" என்று சித்தரிக்கப்படும்கொண்ட அந்தக் காலப்பகுதியில் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒரு செய்தியின் முத்திரையை நீக்கி

ரோமா தன் தீர்க்கதரிசனக் காலத்திற்குள் தீர்க்கதரிசனரீதியாகச் சித்தரிக்கப்பட்டவாறே வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. "காலமும், காலங்களும், அரைக் காலமும்", "நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள்", "ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது நாட்கள்", மற்றும் "மூன்றரை ஆண்டுகள்" என்பன அனைத்தும் இருள் யுகங்களின்போது பாப்பரசாட்சி ஆட்சி செய்த காலத்தைச் சுட்டிக்காட்டும் பல்வேறு அடையாளங்களில் சிலவாகும். மில்லரைட் இயக்கத்தையும் ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநான்கு ஆயிரம் பேரின் இயக்கத்தையும் இணைக்கும் காலப்பகுதி நூற்று இருபத்தாறு ஆண்டுகளாகும். நூற்று இருபத்தாறு என்பதும் ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது நாட்களின் ஒரு அடையாளமே; ஏனெனில் அது அந்த எண்ணிக்கையின் தசமபாகம், அதாவது பத்தில் ஒரு பங்காகும். 1863 ஆம் ஆண்டின் கலகத்திலிருந்து 1989 இல் நியமிக்கப்பட்ட காலம் வரை உள்ள அந்த நூற்று இருபத்தாறு ஆண்டுகள், 1989 என்பது தமது கடைசி நாட்களின் ஜனங்களோடுள்ள தேவனுடைய நியமிக்கப்பட்ட சந்திப்பு என்பதை அடையாளப்படுத்துகின்றன.

இந்த ஆய்வை அடுத்த கட்டுரையில் தொடர்வோம்.

"நாம் வேதவசனங்களை எவ்வாறு ஆராய வேண்டும்கொண்ட நம்முடைய உபதேசக் கோட்பாடுகளின் குத்துக்கோல்களை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அடித்து வைத்து, பின்னர் எல்லா வேதவசனங்களையும் நம்மால் முன்கூட்டியே நிலைநாட்டப்பட்ட கருத்துகளோடு பொருந்தச் செய்ய முயல் வேண்டுமா? அல்லது நம்முடைய எண்ணங்களையும் கருத்துக்களையும் வேதவசனங்களிடத்தில்கொண்டு வந்து, சத்தியத்தின் வேதவசனங்களால் நம்முடைய கருத்துக்கோட்பாடுகளை எல்லா பக்கங்களிலும் அளந்து பார்க்க வேண்டுமா? வேதாகமத்தை வாசிப்பவர்களில், அதைப்போதிப்பவர்களில்கூட, தாங்கள் போதிக்கிறதையோ ஆராய்கிறதையோ ஆனவியலையுயர்ந்த சத்தியத்தை உணராதவர்கள் பலர் உள்ளனர். சத்தியம் தெளிவாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கும்கொண்ட மனோபாதும்கொண்ட மனிதர்கள் தவறுகளைப் பற்றி க்கொள்கிறார்கள்; தங்களுடைய கருத்துக்கள் சரி என்பதை நிரூபிக்கும்கொண்ட யாக தேவனுடைய வார்த்தையை தங்களுடைய உபதேசங்களின் வெளிச்சத்தில் வாசிக்காமல், தங்களுடைய உபதேசங்களை தேவனுடைய வார்த்தையினிடத்தில்கொண்டு வந்தால், அவர்கள் இருளிலும்கொண்ட துருட்டுத்தனத்திலும் நடக்கமாட்டார்கள்,

தவறையு ம் போற்றி க்கொள்ளமாட்டார்கள். பலர் வேதவசனங்களின் சொற்களு க்கு தங்களு டைய கரு த்து க்களு க்கு ஏற்ற பொரு ளை அளிக்கி றார்கள்; இவ்வாறு அவர்கள் தேவனு டைய வார்த்தையைத் தவறாக வி ளக்கு வதன்மு லம் தாமே வழி தவறி , பி றரையு ம் ஏமாற்று கி றார்கள். நாம் தேவனு டைய வார்த்தையை ஆய்வு செய்ய மு னைவோமாயி ன், தாழ்மையான இரு தயங்களோடு அதனைச் செய்ய வேண்டு ம். எல்லா சு யநலமு ம், பு து மைத்தனத்தி ன் மீ தான எல்லா பேராசையு ம் ஒது க்கி வைக்கப்பட வேண்டு ம். நீண்டகாலமாகப் பற்றி க்கொள்ளப்பட்ட கரு த்து க்கள் தவறாதவைகள் எனக் கரு தப்படக்கூ டாது . தாங்கள் நீண்டநாள் நிறு வி யி ரு ந்த மரபு களை வி ட்டு வி ட வி ரு ம்பாத யு தர்களின் மனமி ன்மையே அவர்களு டைய அழி வு க்கு க் காரணமாயி ற்று . தங்களு டைய சொந்த கரு த்து க்களிலே வேதவசன வி ளக்கங்களிலோ எந்தக் கு றையு ம் இரு ப்பதைப் பார்க்கவே அவர்கள் மனதாரத் தயாராக இரு க்கவி ல்லை; ஆனால் மனிதர்கள் எவ்வளவு காலமாகச் சி லகரு த்து க்களை வைத்தி ரு ந்தாலு ம், அவை எழு தி யி ரு க்கி ற வார்த்தையால் தெளிவாக ஆதரிக்கப்படாவி ட்டால், அவை நிராகரிக்கப்பட வேண்டு ம்.

"சத்தி யத்தை மனமார வி ரு ம்பு கி றவர்கள், தாங்கள் நிலைநிறு த்தி க் கொண்ட கரு த்து நிலைகளை ஆய்வு க்கு ம் வி மர்சனத்தி ற்கு ம் வெளிப்படு த்து வதி ல் தயங்கமாட்டார்கள்; தங்களு டைய அபி ப்பி ராயங்களு ம் எண்ணங்களு ம் எதி ர்க்கப்படு ம்போது மனவரு த்தமடையமாட்டார்கள். நாற்பது ஆண்டு களு க்கு மு ன்பு எங்களிடத்தி ல் பேணப்பட்டி ரு ந்த ஆவி இது வே. வி சு வாசத்தி லு ம் உபதேசத்தி லு ம் நாம் ஒன்றாயி ரு க்கு ம்படி , ஆத்து மாவி ல் பாரம் சு மந்தவர்களாய் நாம் ஒன்று கூ டி ஜெபி த்தோம்; ஏனெனில் கி றி ஸ்து பி ளவு பட்டவர் அல்ல என்பதை நாங்கள் அறி ந்தி ரு ந்தோம். ஒவ்வொரு மு றையு ம் ஒரு வி ஷயமே ஆராய்ச்சி க்கு ரிய பொரு ளாக எடு த்து க்கொள்ளப்பட்டது . இந்த ஆராய்ச்சி சபைகளின் சி றப்பாயி ரு ந்தது கம்பீ ரமி கு பரிசு த்த உணர்வே. வேதவசனங்கள் பயபக்தி யு ணர்வோடு தி றக்கப்பட்டன. சத்தி யத்தை நன்றாகப் பு ரிந்து கொள்ள நாம் அதி கம் தகு தி யடைந்தவர்களாகு ம்படி க்கு , அடி க்கடி உபவாசமி ரு ந்தோம். ஆழ்ந்த ஜெபத்தி ற்கு ப்பி ன்னரு ம் ஏதேனு ம் ஒரு வி ஷயம் பு ரியவி ல்லையெனில், அது வி வாதி க்கப்பட்ட, ஒவ்வொரு வரு ம்தம் அபி ப்பி ராயத்தைத் தடையி ன்றி வெளிப்படு த்தி னர்; பி ன்னர் நாம் மறு படி யு ம் மண்டி யி ட்டு ஜெபி த்தோம், கி றி ஸ்து வு ம்பி தாவு ம் ஒன்றாயி ரு க்கி றது போல ந ஒன்றாயி ரு க்கு ம்படி , நாம் ஒரே மனதாய்க் காணு ம்படி யாக, தேவன் எங்களு க்கு உதவவேண்டு மென்று தீ வி ரமான வேண்டு தல்கள் பரலோகத்தி ற்கேறி ன. அநேகக் கண்ணீர் சி ந்தப்பட்டது . ஒரு சகோதரன், தாம் பு ரிந்தபடி யே ஒரு வேதப்பகு தி யை மற்றொரு வன் பு ரிந்து கொள்ளாததி னிமி த்தம், அவனு டைய பு ரிதலி ன் மந்தத்தைக் கு றி த்து அவனைத் தி ட்டி னால், தி ட்டப்பட்டவன் பி ன்னர் தன் சகோதரனின் கையைப் பி டி த்து , 'தேவனு டைய பரிசு த்த ஆவி யை நாம்

து க்கப்படு த்தாதி ரு ப்போம்.இயேசு நம்மோடு இரு க்கி றார்;நாம் தாழ்மையானு ம்கற்பி க்கப்படத்தக்கது மான ஆவி யையு ம்காக்கலாம்,' என்று சொல்வான்; அப்பொழு து அந்தச் சகோதரன், 'சகோதரனே, என்னை மன்னித்து வி டு ;நான் உனக்கு த்தீ ங்கு செய்து வி ட்டேன்,' என் சொல்வான். அதன் பி ன்னர் நாம் மறு மு றை ஜெபத்தி ல் மண்டி யி டு வோம். இவ்வி தமாக நாம் அநேக மணிநேரங்களைச் செலவி ட்டோம். பொது வாக ஒரே மு றையி ல் நான்கு மணிநேரத்தி ற்கு மேல் நாம் ஒன்றாகப் படி க்கவி ல்லை; எனினு ம்சி ல சமயங்களில், நம் காலத்தி ற்கு ரியசத்தி யத்தைப் பு ரிந்து கொள்ளு ம்படி யாக, வேதவசனங்களை கம்பீ ரமி கு ஆராய்ச்சி யோடு மு ழு இரவு ம் செலவி ட்டோம். சி ல வேளைகளில் தேவனு டைய ஆவி என்மேல் வரு வார்; அப்பொழு து கடி னமான பகு தி கள் தேவன் நியமி த்த வழி மூ லம் தெளிவாக்கப்பட்டன; அப்பொழு து பூ ரண இசைவு நிலவி யது நாம் எல்லாரு ம் ஒரே மனமு ம் ஒரே ஆவி யு ம் உடையவர்களாயி ரு ந்தோம்.

எந்த மனிதனுடைய கருத்துகளுக்கும் ஏற்றவாறு வேதாகமம் வளைத்துரைக்கப்படாதிருக்க வேண்டும் என்பதற்காக நாங்கள் மிகுந்த ஆவலோடும் உழைத்தோம். பல்வேறு கருத்துக்கள் இருந்த, முக்கியத்துவம் குறைந்த விஷயங்களில் தங்கியிராமல் இருப்பதன் மூலம் எங்களுக்கிடையிலிருந்த வேறுபாடுகளை இயன்றவரை மிகச் சிறியதாக ஆக்க முயன்றோம். ஆனால் ஒவ்வொரு ஆத்துமாவினதும் பாரம் என்னவென்றால், சகோதரர்களுக்குள், கிறிஸ்து தமது சீஷர்கள் தாமும் பிதாவும் ஒன்றாயிருக்கிறதுபோல் ஒருமையாயிருக்கும்படி செய்த ஜெபத்திற்குப் பதிலளிக்கும் ஒரு நிலை ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதே. சில சமயங்களில் சகோதரர்களில் ஒருவர் அல்லது இருவர் முன்வைக்கப்பட்ட கருத்திற்கு எதிராக பிடிவாதமாகத் தங்களை நிறுத்திக்கொண்டு, இருதயத்தின் இயல்பான உணர்ச்சிகளின்படி நடந்துகொள்வார்கள்; ஆனால் இந்த மனப்பான்மை வெளிப்பட்டபோது, நாங்கள் எங்கள் ஆராய்ச்சிகளை நிறுத்தி, எங்கள் கூட்டத்தை ஒத்திவைத்தோம்; அப்பொழுது ஒவ்வொருவரும் ஜெபத்தில் தேவனிடத்தில் செல்லவும், பிறருடன் உரையாடாமல், வேறுபாட்டின் அந்த அம்சத்தை ஆராயவும், பரலோகத்திலிருந்து வெளிச்சம் வேண்டிக்கொள்ளவும் வாய்ப்பு பெறும்படியாக இருந்தது. நட்புணர்வின் வெளிப்பாடுகளோடு நாங்கள் பிரிந்து, மேலும் ஆராய்வதற்காக இயன்றவரை விரைவில் மீண்டும் சந்திக்க ஒப்புக்கொண்டோம். சில வேளைகளில் தேவனுடைய வல்லமை எங்கள்மேல் விசேஷமான முறையில் வந்தது; அப்போது தெளிவான வெளிச்சம் சத்தியத்தின் அம்சங்களை வெளிப்படுத்தியபோது, நாங்கள் ஒன்றாக அழுதும் சந்தோஷித்தும் இருந்தோம். நாங்கள் இயேசுவை நேசித்தோம்; நாங்கள் ஒருவரையொருவர் நேசித்தோம்.

"அந்நாட்களில் தேவன் எங்களு க்காகச் செயல்பட்டார்; சத்தி யம் எங்கள் ஆத்து மாக்களு க்கு அரு மையானதாயி ரு ந்தது .இன்று எங்களு டை

ஐக்கியம் சோதனையி ன் பரிசோதனையைத் தாங்கக்கூ டி ய
தன்மையு டையதாக இரு க்க வேண்டு ம் என்பது அவசி யம். மேலு ள்ள
பள்ளிக்காகப் பயி ற்றப்படு ம்படி க்கு நாம் இங்கே கு ரு நாதரின்
பாடசாலையி ல் இரு க்கி றோம். கி றி ஸ்து வு க்கு ரிய மனப்பான்மையு
ஏமாற்றத்தைச் சகி க்க நாம் கற்று க்கொள்ள வேண்டு ம்; இதன்மூ லம்
கற்பி க்கப்படு ம் பாடம் எங்களு க்கு மி கு ந்தமு க்கி யத்து வழு டை
இரு க்கு ம்.”

“நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பாடங்கள் அநேகம் உள்ளன; மேலும்
கற்றதிலிருந்து விலக்கிக்கொள்ள வேண்டியவையும் அநேகம், அநேகம்
உள்ளன. தேவனும் பரலோகமும் மட்டுமே தவறற்றவை. தாம் மதித்து
பற்றிக்கொண்டுள்ள ஒரு கருத்தை ஒருபோதும் கைவிட
வேண்டியதில்லை என்றும், தமது அபிப்பிராயத்தை மாற்ற வேண்டிய
சந்தர்ப்பம் ஒருபோதும் வராது என்றும் நனைப்பவர்கள்
ஏமாற்றமடைவார்கள். நம்முடைய சொந்த எண்ணங்களையும்
அபிப்பிராயங்களையும் உறுதியான பிடிவாதத்துடன்
பற்றிக்கொண்டிருக்கும் வரையில், கிறிஸ்து ஜெபித்த அந்த
ஐக்கியத்தை நாம் பெற முடியாது.” Review and Herald, July 26, 1892.